

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۷ جون ۲۰۱۸

عید مبارک است، مگر برای چه کسانی؟

۱

شنبه - ۲۶ جوزا ۱۳۹۷ - کابل: در این روز ها به هر کسی که می رسی یا از ته دل و یا هم بر حسب ظاهر داری "عیدمبارک" می گوید. در جمع گویندگان این تهنیت، با تأسف کسانی هم هستند که عید برای شان به جای مبارکی رنج و عذاب آورده و باز هم می آورد، مگر باز هم "عیدمبارک" می گویند. در اینجا به پاس این که تقریباً قاطبه مردم افغانستان در این روز ها این دو کلمه را باربار تکرار می کنند، می خواهم به اجازه بنویسم که اساساً عید برای چه کسانی مبارک است و برای چه کسانی نامبارک و نکبت!

الف- برای آنهایی که عید مبارک است:

۱- در نخستین گام عید برای ملا، چلی، آخوند، مولوی، حجة الاسلام و آیت الله، "مبارک مبارک" است زیرا آنها به تعداد اعضای هر خانواده، پول فطر از انسانهای عقب مانده ای که خوش اند مسلمان نامید شوند می گیرند. از آنجائی که پرداختن فطر روزه بر هر عضو از اعضای خانواده اعم از زن، مرد، پیر، جوان و کودک فرض است، حال در یک کشوری مانند افغانستان که حدود ۳۰ میلیون جمعیت دارد، اگر بپذیریم که از مجموع یک میلیون نفر نمی تواند فطر کامل بدهد و به شکلی از زیر بار آن شانه خالی می کنند، باقی می ماند ۲۹ میلیون انسان دیگر. هرگاه قرار باشد با در نظر داشت نرخ و نوای فعلی در بازار با بسیار خست، هر نفر یک دالر پول فطر بدهد، جمع پول می شود ۲۹ میلیون دالر، هرگاه ۵۰ سینت و یا معادل آن به افغانی (۳۵ افغانی) محاسبه شود، جمع پول می ۱۴ و نیم میلیون دالر. این پولیست که خدای محمد از جیب فقیر ترین مردم کشیده و به دست نمایندگان در روی زمین می دهد، تا بین مستحقین تقسیم نمایند. این را هم می دانیم که در چنان مواقعی کسی مستحق تر از شخص ملا نه در شهر وجود دارد و نه هم در ده و یا بیابان. لذا اولین کسانی که عید برای شان مبارک است، قشر مفتخور و طفیلی ملا جماعت می باشد.

۲- دومین بخش از کسانی که عید برای شان مبارک است، صاحبان سرمایه، اصناف و بازاریان اند. اینها که خوب می دانند در روز های عید و قبل از آن می توانند به دلخواه خود فروش نمایند، آنهم فروشی استثنائی و فوق العاده؛ حق دارند از آمدن عید خوشحال باشند، چون می دانند تمام اموال بنجل، ردی و داغمه را زیر نام عید آنهم به قیمت بیشتر از معمول به فروش می رسانند. فروش عید امری نیست که تنها در کشور های به اصطلاح اسلامی باشد، بلکه تا جائی که

از مطالعه جراید و اخبار بر می آید، در کشور های امپریالیستی مانند امریکا، المان، انگلستان، فرانسه، کانادا، استرلیا، فرانسه، ایتالیا و بقیه کشور های سرمایه داری و امپریالیستی فروش یک روزه اعیاد مذهبی گاهگاهی معادل فروش یک ماه عادی یک فروشگاه می باشد. لذا سرمایه داران و آنهایی که چشم شان به جیب دیگران دوخته شده و زندگی طفیلی شان را عرق جبین دیگران تأمین می نماید، باز هم حق دارند بگویند: "عید مبارک"

۳- طیف دیگر آنهایی اند که به اساس جرایم متعدد به زندان افتاده اند یعنی وقتی آزاد بودند همه روزه در تلاش آن بودند تا اعیاد مردم عادی را به عاشورا و ماتم تبدیل نموده، در حد توان از انجام هیچ جرم و جنایتی خود داری نورزند، این افراد در کشور هائی مانند افغانستان که بهشت روی زمین برای دارا ها و دوزخ برای ناداران است، با هزاران نیرنگ و فتنه حکم محاکم را به نفع خود تغییر داده اند، وقتی عید می آید زیر نام عفو به شکرانه عید توسط اشخاص فرومایه و بی وطنی چون "غنی احمدزی" آنها را از بند و زندان رها می سازند تا باز هم به جان مردم افتاده، با انتحار و انفجار بهشت خدای شان را پر نمایند.

۴- طیف دیگر آنهایی اند که یا عبادت کرده اند و یا هم نه، مگر از موجودیت روزه و فضای رمضان به تنگ آمده، از این که اختیار دهن و شکم شان به خود شان برگشته، خوشحال اند و به یک دیگر "عیدمبارک" می گویند.

۵- طیف دیگر آن قشر از مردم اند که فقط می توانند یا یک شکم نان سیر در این روز بخورند و یا هم لباس نوی بر تن نمایند، این قشر هم سقف توقعات شان آنقدر پائین آمده که به جز روز عید، در ذهن شان هم نمی گردد که آنها هم انسان اند و حق دارند همیشه شکم سیر و تن پت داشته باشند.

۶- ۷- ...

ادامه دارد